

ยุทธศาสตร์กระทรวงการคลังตามร่างกรอบยุทธศาสตร์ชาติระยะ ๒๐ ปี (พ.ศ. ๒๕๖๐ - ๒๕๗๙)

กระทรวงการคลังในฐานะหน่วยงานหลักของประเทศในการนำเสนอนโยบายและมาตรการ เพื่อตอบสนองต่อการพัฒนาเศรษฐกิจสังคมของประเทศ ภายใต้วิสัยทัศน์ “**เสาหลักทางการคลังและเศรษฐกิจ เพื่อการพัฒนาอย่างยั่งยืน**” และมีพันธกิจ ๔ ประการ ประกอบด้วย ๑) เสนอแนะนโยบายการคลังและเศรษฐกิจ ๒) บริหารการจัดเก็บรายได้ภาครัฐ ๓) บริหารการเงินแผ่นดิน และ ๔) บริหารจัดการทรัพย์สินภาครัฐ

ภายใต้บริบททางเศรษฐกิจ สังคม สิ่งแวดล้อม และเทคโนโลยี ที่เปลี่ยนแปลงทั้งในระดับประเทศ และระดับโลกนำมาซึ่งโอกาสและความท้าทายต่อประเทศไทยอย่างมีอาจหลีกเลี่ยงได้ กระทรวงการคลังจึงจำเป็นต้องเตรียมพร้อมต่อสถานการณ์ดังกล่าว

๑. บริบทที่เปลี่ยนแปลงกับความท้าทายของประเทศไทย

ในอนาคต ๒๐ ปีข้างหน้า สภาพแวดล้อมทั้งภายในและภายนอกประเทศจะมีการเปลี่ยนแปลงอย่างมีนัยสำคัญ โดยประเทศไทยจะเผชิญหน้ากับความท้าทายต่าง ๆ ดังนี้

๑.๑ ความท้าทายภายในประเทศ

๑.๑.๑ ปัญหาการติดกับดักประเทศรายได้ปานกลาง (Middle Income Trap) ประเทศไทย อยู่ในประเทศระดับรายได้ปานกลางมาตั้งแต่ปี ๒๕๓๑ และขยับมาอยู่กลุ่มบนของกลุ่มประเทศรายได้ปานกลาง (Upper Middle Income Country) ตั้งแต่ปี ๒๕๕๓ เนื่องจากการขยายตัวทางเศรษฐกิจยังไม่สูงพอที่จะยกระดับให้เป็นประเทศที่มีรายได้สูงได้ ประเทศไทยจึงจำเป็นต้องพัฒนาโครงสร้างเศรษฐกิจของประเทศผ่านการใช้นวัตกรรมและสร้างมูลค่าของการผลิตและการบริการ โดยเฉพาะในกลุ่มอุตสาหกรรมที่เป็นฐานรายได้เงินตราต่างประเทศที่สำคัญ อาทิ อุตสาหกรรมยานยนต์ อิเล็กทรอนิกส์และเครื่องใช้ไฟฟ้า อุตสาหกรรมอาหาร สินค้าเกษตร การท่องเที่ยว และการบริการด้านสุขภาพ รวมถึงการส่งเสริมให้ภาคเอกชนมีบทบาทเป็นแกนนำในการขับเคลื่อนระบบเศรษฐกิจเนื่องจากการลงทุนภาคเอกชนมีสัดส่วนที่สูง เพื่อขับเคลื่อนประเทศไทยสู่การเป็นประเทศรายได้สูง

๑.๑.๒ การเปลี่ยนแปลงโครงสร้างประชากรสู่สังคมผู้สูงอายุ ประเทศไทยจะเข้าสู่สังคมผู้สูงอายุอย่างสมบูรณ์ในปี ๒๕๖๔ โดยจะมีสัดส่วนประชากรอายุมากกว่า ๖๐ ปี ถึงร้อยละ ๒๐ ของประชากรทั้งประเทศ ซึ่งจะทำให้ประเทศไทยมีภาระทางการคลังเพิ่มขึ้นจากการดูแลผู้สูงอายุที่เพิ่มจำนวนขึ้นอย่างรวดเร็ว ไม่ว่าจะเป็นค่าใช้จ่ายบำนาญบำนาญ ค่าใช้จ่ายในการรักษาพยาบาล และการดูแลคุณภาพชีวิตของผู้สูงอายุ ในขณะที่กำลังคนในวัยเด็กและวัยแรงงานลดลง ก่อให้เกิดภาวะขาดแคลนแรงงาน ส่งผลต่อศักยภาพทางเศรษฐกิจ เช่น ผลผลิตรวมและผลิตภาพการผลิตของประเทศลดลง การเคลื่อนย้ายแรงงานต่างด้าวเพิ่มมากขึ้น การออมของประเทศลดลง การจัดเก็บรายได้ลดลง เป็นต้น

๑.๑.๓ ปัญหาความเหลื่อมล้ำของการกระจายรายได้ ประเทศไทยยังมีความแตกต่างของรายได้ระหว่างกลุ่มคนรวยที่สุดกับกลุ่มคนจนที่สุดในสัดส่วนที่สูงมาก โดยในปี ๒๕๕๖ มีความแตกต่างของรายได้ถึง ๓๔.๙ เท่า โดยกลุ่มคนรวยที่สุดร้อยละ ๑๐ ของประชากร ถือครองรายได้สูงถึงร้อยละ ๓๖.๘ ของรายได้ทั้งหมด ขณะที่กลุ่มคนจนที่สุดร้อยละ ๑๐ ถือครองรายได้เพียงร้อยละ ๑.๑ ของรายได้ทั้งหมด โดยเฉพาะอย่างยิ่งในภูมิภาคที่พึ่งพาเกษตรกรรม ได้แก่ ภาคตะวันออกเฉียงเหนือและภาคเหนือ จะมีความยากจนและความเหลื่อมล้ำมากกว่าภาคอื่น นอกจากนี้ การถือครองที่ดินยังกระจุกตัวอยู่เพียงกับคนกลุ่มน้อย โดยกลุ่มคนที่รวยที่สุดร้อยละ ๑๐ ของประชากรถือครองที่ดินสูงถึงร้อยละ ๖๑ ของที่ดินทั้งหมด ในขณะที่คนที่มั่งคั่งที่สุดร้อยละ ๖๐ ของประชากรถือครองที่ดินไม่ถึงร้อยละ ๕ ของที่ดินทั้งหมด

๑.๑.๔ ปัญหาความเสื่อมโทรมของทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม ปัญหาพื้นที่ป่าไม้ลดลง ปัญหาทรัพยากรน้ำที่ยังจัดสรรไม่เพียงพอแก่ความต้องการใช้น้ำของประเทศ ปัญหาขยะมูลฝอย มลพิษทางอากาศ และทางน้ำ การปล่อยก๊าซเรือนกระจก รวมไปถึงปัญหาภัยธรรมชาติต่าง ๆ ส่งผลกระทบต่อความยั่งยืนของการเจริญเติบโตทางเศรษฐกิจ ขณะที่อุปสงค์หรือความต้องการใช้ทรัพยากรมีมากขึ้นเรื่อย ๆ

๑.๒ ความท้าทายภายนอกประเทศ

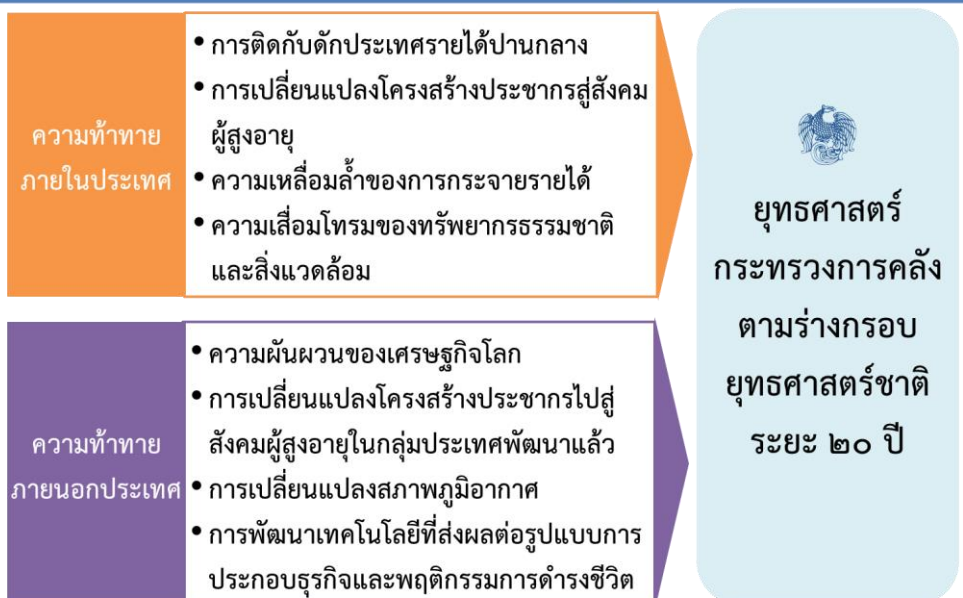
๑.๒.๑ ความผันผวนของเศรษฐกิจโลก ซึ่งเผชิญหน้ากับภาวะ New Normal โดยคาดว่าเศรษฐกิจโลกจะขยายตัวได้ในระดับต่ำกว่าช่วงก่อนวิกฤติเศรษฐกิจปี ๒๕๕๑ และความผันผวนที่เกิดจากการปรับทิศทางนโยบายการเงินของประเทศสำคัญ ๆ อาทิ สหรัฐอเมริกา ญี่ปุ่น และยูโรโซน

๑.๒.๒ การเปลี่ยนแปลงโครงสร้างประชากรไปสู่สังคมผู้สูงอายุในกลุ่มประเทศพัฒนาแล้ว จะส่งผลกระทบต่อความต้องการสินค้าและบริการ อัตราการออม ปริมาณเงินทุนและการเคลื่อนย้ายเงินทุนของโลก

๑.๒.๓ ปัญหาการเปลี่ยนแปลงสภาพภูมิอากาศ จะส่งผลกระทบต่อระดับผลผลิตและราคาสินค้าโภคภัณฑ์ในตลาดโลก

๑.๒.๔ การพัฒนาเทคโนโลยีที่ส่งผลให้รูปแบบการประกอบธุรกิจและพฤติกรรมการค้าของประชาชนเปลี่ยนแปลงไป ส่งผลให้ประเทศต้องมีปรับโครงสร้างทางเศรษฐกิจให้สอดคล้องและยืดหยุ่น เพื่อให้สามารถตอบรับการเปลี่ยนแปลงได้อย่างเหมาะสม โดยการส่งเสริมการวิจัยพัฒนาและนวัตกรรมที่สอดคล้องกับรูปแบบและความต้องการของภาคธุรกิจและประชาชนที่เปลี่ยนแปลงไป

วิสัยทัศน์กระทรวงการคลัง “เสาหลักทางการคลังและเศรษฐกิจ เพื่อการพัฒนาอย่างยั่งยืน”

๒. สถานการณ์การคลังของประเทศไทยและร่างกรอบยุทธศาสตร์ชาติระยะ ๒๐ ปี (พ.ศ. ๒๕๖๐ - ๒๕๗๙)

๒.๑ สถานการณ์การคลังของประเทศไทย

ในระยะ ๒๐ ปีข้างหน้า กระทรวงการคลังจะต้องเผชิญกับสถานการณ์การคลังที่มีความเสี่ยงรุนแรง อันเนื่องมาจากรายได้ที่จัดเก็บของรัฐบาลมีการขยายตัวต่ำกว่าการขยายตัวของรายจ่าย ประกอบกับรัฐบาลจะมีภาระทางการคลังที่เกิดจากหนี้รัฐบาล ภาระค้ำจ่ายกองทุนประกันสังคม ภาระการคลังจากสถาบันการเงิน เฉพาะกิจ (Specialized Financial Institutions: SFIs) ภาระการคลังจากการกระตุ้นเศรษฐกิจ และภาระการคลังจากข้อพิพาทต่าง ๆ อาทิ กรณีคลองด่าน โอบเวลล์ และโทลล์เวย์ ซึ่งส่งผลให้รัฐบาลยังไม่สามารถจัดทำงบประมาณสมดุลได้ในระยะเวลาอันใกล้ กระทรวงการคลังจึงจำเป็นต้องมียุทธศาสตร์ ระยะ ๒๐ ปี เพื่อเตรียมการรองรับสถานการณ์ความท้าทายดังกล่าว

๒.๒ ร่างกรอบยุทธศาสตร์ชาติระยะ ๒๐ ปี (พ.ศ. ๒๕๖๐ - ๒๕๗๙)

ปัจจุบันรัฐบาลได้มีการจัดทำร่างกรอบยุทธศาสตร์ชาติระยะ ๒๐ ปี (พ.ศ. ๒๕๖๐ - ๒๕๗๙) ที่มุ่งหวังให้ “ประเทศไทยมีความมั่นคง มั่งคั่ง ยั่งยืน เป็นประเทศพัฒนาแล้ว ด้วยการพัฒนาตามหลักปรัชญาของเศรษฐกิจพอเพียง” โดยกำหนดยุทธศาสตร์การพัฒนาระยะยาว ๖ ด้าน ประกอบด้วย ๑) ความมั่นคง ๒) การสร้างความสามารถในการแข่งขัน ๓) การพัฒนาและเสริมสร้างศักยภาพคน ๔) การสร้างโอกาส ความเสมอภาค และเท่าเทียมกันทางสังคม ๕) การสร้างการเติบโตบนคุณภาพชีวิตที่เป็นมิตรต่อสิ่งแวดล้อม และ ๖) การปรับสมดุล และพัฒนาระบบบริหารจัดการภาครัฐ ทั้งนี้ ในปี ๒๕๕๙ สำนักงานคณะกรรมการพัฒนาการเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติได้จัดทำแผนพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ ฉบับที่ ๑๒ (พ.ศ. ๒๕๖๐-๒๕๖๔) ที่มีความสอดคล้องกับร่างกรอบยุทธศาสตร์ชาติระยะ ๒๐ ปี โดยมียุทธศาสตร์การพัฒนารายได้แผนพัฒนาฯ ฉบับที่ ๑๒ ดังนี้ ๑) การเสริมสร้างและพัฒนา ศักยภาพทุนมนุษย์ ๒) การสร้างความเป็นธรรมลดความเหลื่อมล้ำในสังคม ๓) การสร้างความเข้มแข็งทางเศรษฐกิจและแข่งขันได้อย่างยั่งยืน ๔) การเติบโตที่เป็นมิตรกับสิ่งแวดล้อมเพื่อการพัฒนาอย่างยั่งยืน ๕) การเสริมสร้างความมั่นคงแห่งชาติเพื่อการพัฒนาประเทศสู่ความมั่งคั่งและยั่งยืน ๖) การบริหารจัดการในภาครัฐ การป้องกันการทุจริตประพฤติมิชอบและธรรมาภิบาลในสังคมไทย ๗) การพัฒนาโครงสร้างพื้นฐานและระบบโลจิสติกส์ ๘) การพัฒนาวิทยาศาสตร์ เทคโนโลยี วิจัย และนวัตกรรม ๙) การพัฒนาภูมิภาค เมือง และพื้นที่เศรษฐกิจ และ ๑๐) ความร่วมมือระหว่างประเทศเพื่อการพัฒนา

๓. การวิเคราะห์ จุดแข็ง จุดอ่อน โอกาส และภัยคุกคาม (SWOT) ของกระทรวงการคลัง

๓.๑ จุดแข็ง

๓.๑.๑ ด้านนโยบาย

- (๑) รัฐบาลใช้มาตรการการเงินการคลังเพื่อสนับสนุนการดำเนินนโยบายอย่างต่อเนื่อง
- (๒) ระดับหนี้สาธารณะอยู่ในกรอบความยั่งยืนทางการคลัง
- (๓) ฐานข้อมูลทางการคลังของรัฐบาลมีประสิทธิภาพ

๓.๑.๒ ด้านองค์กร

- (๑) การบริหารจัดการมีความเป็นมืออาชีพ
- (๒) วัฒนธรรมองค์กรของกระทรวงการคลังยึดความถูกต้องและเห็นแก่ประโยชน์ส่วนรวม
- (๓) บุคลากรมีประสิทธิภาพ มีความเชี่ยวชาญ และมีประสบการณ์
- (๔) หน่วยงานจัดเก็บภาษีมีความเข้มแข็ง

๓.๒ จุดอ่อน

๓.๒.๑ ด้านนโยบาย

(๑) ด้านรายได้

- (๑.๑) รายได้ไม่เพียงพอต่อรายจ่าย เนื่องจากรายจ่ายสวัสดิการเพิ่มสูงขึ้นเรื่อย ๆ ในขณะที่ไม่มีการหารายได้ใหม่ ๆ เพิ่ม
- (๑.๒) ฐานภาษีแคบหรือมีรายได้ไม่ครอบคลุมทุกฐานภาษี โดยรายได้ภาษีจากฐานทรัพย์สินยังมีจำนวนน้อย
- (๑.๓) การจัดสรรรายได้ภาษีเข้ากองทุนต่าง ๆ เป็นการเฉพาะ (Earmarked Tax) มากเกินไป
- (๑.๔) รายจ่ายภาษี (Tax Expenditure) จากการให้สิทธิประโยชน์ทางภาษีต่าง ๆ และการดำเนินนโยบายของรัฐเพื่อบรรเทาภาระผู้เสียภาษีหรือเพื่อเพิ่มขีดความสามารถในการแข่งขันมีผลทำให้การจัดเก็บรายได้ลดลง
- (๑.๕) กฎหมายกฎระเบียบที่ล้าสมัย อาทิ กฎหมายภาษีมีการบังคับใช้มาเป็นเวลานาน ไม่สอดคล้องกับสภาพเศรษฐกิจและสังคมที่เปลี่ยนแปลงไป
- (๑.๖) การขาดฐานข้อมูลรายได้ขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น

(๒) ด้านรายจ่าย

- (๒.๑) สัดส่วนรายจ่ายประจำสูงขึ้นเรื่อย ๆ จากค่าใช้จ่ายบุคลากรซึ่งประกอบด้วย เงินเดือน ค่าจ้าง บำเหน็จบำนาญ เงินสมทบกองทุนบำเหน็จบำนาญข้าราชการ
- (๒.๒) ภาระการคลังที่เพิ่มสูงขึ้นต่อเนื่องส่งผลต่อการทำงานงบประมาณขาดดุลทั้งจากการดำเนินงานของรัฐบาล การดำเนินการผ่านสถาบันการเงินเฉพาะกิจ และกองทุนนอกงบประมาณ
- (๒.๓) รายจ่ายลงทุนไม่เป็นไปตามกรอบความยั่งยืนทางการคลัง
- (๒.๔) การเบิกจ่ายงบลงทุนล่าช้า
- (๒.๕) องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นจัดเก็บรายได้เองได้น้อย ทำให้ภาครัฐต้องจัดสรรเงินให้องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น
- (๒.๖) การขาดฐานข้อมูลรายจ่ายขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น

(๓) ด้านหนี้สิน

- (๓.๑) หนี้สาธารณะมีแนวโน้มเพิ่มขึ้นจากการขาดดุลการคลังที่ต่อเนื่อง
- (๓.๒) ภาระในการปรับโครงสร้างหนี้จำนวนมาก (Roll-over)
- (๓.๓) การประเมินและติดตามความคุ้มค่าของการใช้เงินกู้ในการดำเนินโครงการภาครัฐมีไม่เพียงพอ

(๔) ด้านทรัพย์สิน

- (๔.๑) การหารายได้จากทรัพย์สินของรัฐยังไม่เต็มศักยภาพ
- (๔.๒) รัฐวิสาหกิจบางแห่งขาดทุนต่อเนื่อง มีหนี้อยู่ในระดับสูง และเป็นภาระต่องบประมาณ
- (๔.๓) การดำเนินงานของสถาบันการเงินเฉพาะกิจยังไม่มีประสิทธิภาพ

๓.๒.๒ ด้านองค์กร

- (๑) ปัญหาการบูรณาการเครื่องมือทางการคลังและการประสานงานระหว่างหน่วยงาน
- (๒) งบประมาณและบุคลากรมีจำกัด

๓.๓ โอกาส

- ๓.๓.๑ ภาครัฐยังมีช่องทางในการเพิ่มรายได้ ทั้งในด้านการปฏิรูประบบภาษีโครงสร้างภาษีและการบริหารการจัดเก็บ รวมถึงการใช้ระบบเทคโนโลยีสารสนเทศเพื่อเพิ่มประสิทธิภาพในการทำงาน
- ๓.๓.๒ ภาครัฐสามารถส่งเสริมภาคเอกชนให้มีส่วนร่วมกับภาครัฐในการดำเนินโครงการลงทุนขนาดใหญ่ โดยคำนึงถึงความคุ้มค่าและความมีประสิทธิภาพ
- ๓.๓.๓ การเปิดเสรีทางการค้า การลงทุน และความร่วมมือในภูมิภาค ทำให้เกิดการขยายโอกาสทางธุรกิจ การค้า และการลงทุน

๓.๔ ภัยคุกคาม

- ๓.๔.๑ ความผันผวนของเศรษฐกิจโลก ตลอดจนการฟื้นตัวของเศรษฐกิจที่ช้าลง ที่อาจส่งผลกระทบต่อ การเจริญเติบโตทางเศรษฐกิจของไทย
- ๓.๔.๒ การเปลี่ยนแปลงโครงสร้างทางเศรษฐกิจและสังคม เช่น การเข้าสู่สังคมผู้สูงอายุอย่างสมบูรณ์ ในปี ๒๕๖๔
- ๓.๔.๓ ความเชื่อมั่นของภาคเอกชนในการประกอบกิจกรรมทางเศรษฐกิจมีจำกัด
- ๓.๔.๔ ปัญหาความเสื่อมโทรมของทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม
- ๓.๔.๕ ปัญหาการเปลี่ยนแปลงสภาพภูมิอากาศ ซึ่งส่งผลกระทบต่อระดับผลผลิตและราคาสินค้าโภคภัณฑ์ในตลาดโลก
- ๓.๔.๖ การแทรกแซงทางการเมือง

๔. ยุทธศาสตร์กระทรวงการคลังตามร่างกรอบยุทธศาสตร์ชาติระยะ ๒๐ ปี

ยุทธศาสตร์กระทรวงการคลังเป็นเครื่องกำหนดทิศทางเพื่อรับมือกับความท้าทายที่จะเกิดขึ้นในระยะ ๒๐ ปี ข้างหน้า เพื่อส่งเสริมจุดแข็ง แก้ไขจุดอ่อน และรับมือกับโอกาสและภัยคุกคามที่อาจเกิดขึ้น โดยรวบรวมเครื่องมือทางการคลังผ่านการจัดหารายได้เพื่อสนับสนุนการดำเนินนโยบายต่าง ๆ ของรัฐบาล การบริหารการเบิกจ่ายงบประมาณของภาครัฐให้มีประสิทธิภาพ การบริหารทรัพย์สินต่าง ๆ ของรัฐเพื่อหารายได้เพิ่มเติมให้แก่รัฐบาล และการบริหารจัดการหนี้สินของรัฐบาลอย่างมีประสิทธิภาพ ตลอดจนการใช้เครื่องมือกึ่งการคลังผ่านสถาบันการเงินเฉพาะกิจของรัฐเพื่อดำเนินนโยบายต่าง ๆ

นอกจากนี้ กระทรวงการคลังจะต้องทำงานในรูปแบบของหน่วยงานกลางที่เป็นผู้เชื่อมโยงให้เกิดการบูรณาการการทำงานร่วมกับหน่วยงานต่าง ๆ ทั้งภาครัฐและเอกชน และบริหารองค์กรอย่างมีธรรมาภิบาลและมีมืออาชีพ เพื่อให้เศรษฐกิจของประเทศไทยสามารถเติบโตได้อย่าง “มั่นคง มั่งคั่ง ยั่งยืน” กระทรวงการคลังจึงได้กำหนดยุทธศาสตร์ที่สอดคล้องกับร่างกรอบยุทธศาสตร์ชาติระยะ ๒๐ ปี (พ.ศ. ๒๕๖๐-๒๕๗๙) และยุทธศาสตร์การพัฒนาภายใต้แผนพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ ฉบับที่ ๑๒ (พ.ศ. ๒๕๖๐-๒๕๖๔) ดังนี้

๕. ยุทธศาสตร์และกลยุทธ์

ยุทธศาสตร์ที่ ๑ การเสริมสร้างความมั่นคงทางการคลัง

กลยุทธ์

- ๑.๑ การผลักดันร่างพระราชบัญญัติการเงินการคลังของรัฐ พ.ศ. ให้แล้วเสร็จและมีผลบังคับใช้โดยเร็ว
- ๑.๒ การพัฒนากรอบการจัดทำงบประมาณ รวมถึงระบบการเบิกจ่ายงบประมาณให้มีประสิทธิภาพ ด้วยการเชื่อมโยงข้อมูลการเบิกจ่ายงบประมาณ ทั้งระดับรัฐบาล ส่วนราชการ รัฐวิสาหกิจ กองทุนและเงินทุนหมุนเวียน องค์กรมหาชน และองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น
- ๑.๓ การปฏิรูปโครงสร้างรายได้ ประกอบด้วย รายได้ภาษีและรายได้ที่ไม่ใช่ภาษี โดยการปรับอัตราภาษี และขยายฐานภาษีที่บังคับใช้อยู่ในปัจจุบันให้ครอบคลุมทุกฐานภาษี รวมถึงการเพิ่มแหล่งรายได้ใหม่
- ๑.๔ การเพิ่มประสิทธิภาพในการบริหารจัดการเก็บภาษีให้สะดวก ประหยัด รวดเร็ว เข้าถึงได้ง่าย (Easy Access) และการลดต้นทุนการบริหารการจัดเก็บ
- ๑.๕ การปรับปรุงประสิทธิภาพการบริหารจัดการทรัพย์สินของรัฐ เพื่อให้เกิดประโยชน์ต่อการพัฒนาประเทศ ทั้งในด้านเศรษฐกิจและสังคม
- ๑.๖ การแก้ไขกฎหมายการบริหารหนี้สาธารณะ และกฎหมายเงินคงคลัง เพื่อเพิ่มประสิทธิภาพในการบริหารหนี้สาธารณะของประเทศในภาพรวม
- ๑.๗ การปรับปรุงมาตรการกำกับดูแลหนี้สาธารณะ และหนี้เงินกู้ที่เป็นความเสี่ยงทางการคลัง
- ๑.๘ การเพิ่มประสิทธิภาพในการบริหารจัดการหนี้สาธารณะ

- ๑.๙ การพัฒนาระบบการติดตามและประเมินผลการใช้เงินกู้ในการดำเนินโครงการ/นโยบายของภาครัฐ

ยุทธศาสตร์ที่ ๒ การสนับสนุนศักยภาพและความสามารถในการแข่งขัน

กลยุทธ์

- ๒.๑ การใช้มาตรการภาษี ที่ราชพัสดุ และด้านศุลกากร เพื่อสนับสนุนนโยบายเขตพัฒนาเศรษฐกิจพิเศษและคลัสเตอร์ รวมถึงส่งเสริมการค้าการลงทุนในพื้นที่
- ๒.๒ การใช้มาตรการด้านการคลังการเงินเพื่อส่งเสริมการพัฒนาเศรษฐกิจรวมถึงการลงทุนกับประเทศเพื่อนบ้านและในภูมิภาคอาเซียน
- ๒.๓ การปรับปรุง/พัฒนากฎระเบียบเพื่อเพิ่มศักยภาพการแข่งขันของภาคธุรกิจและการลงทุนของประเทศ รวมถึงการปรับปรุงกฎหมายและระเบียบด้านการเงินการคลังต่าง ๆ ที่มีอยู่ให้ทันสมัย เป็นธรรม และเป็นสากล
- ๒.๔ การผลักดันการลงทุนในโครงสร้างพื้นฐานทางกายภาพ เพื่อลดต้นทุนการประกอบการของภาคเอกชน
- ๒.๕ การผลักดันมาตรการทางการเงินการคลังเพื่อส่งเสริมอุตสาหกรรมเป้าหมาย (S-Curve)
- ๒.๖ การผลักดันมาตรการทางการเงินการคลังเพื่อส่งเสริมให้บริษัทเอกชนขนาดใหญ่ช่วยเหลือบริษัทเอกชนขนาดเล็ก
- ๒.๗ การผลักดันระบบ National e-Payment
- ๒.๘ การเชื่อมโยงระบบ National e-Payment กับภูมิภาคเพื่อให้ไทยเป็นศูนย์กลางการชำระเงินในภูมิภาค
- ๒.๙ การพัฒนาระบบสถาบันการเงินไทยให้แข่งขันได้ สามารถตอบสนองความต้องการที่หลากหลายขึ้นด้วยราคาที่เป็นธรรมและไม่บิดเบือน และสนับสนุนการเป็นศูนย์กลางการค้าการลงทุนในภูมิภาค โดยดำรงไว้ซึ่งเสถียรภาพทางเศรษฐกิจ
- ๒.๑๐ การปรับปรุงการกำกับดูแลการประกอบธุรกิจการเงินและการประกันภัยให้เป็นมาตรฐานสากลและทันต่อการเปลี่ยนแปลงของนวัตกรรมการประกันภัย
- ๒.๑๑ การปฏิรูปสถาบันการเงินเฉพาะกิจ ให้ดำเนินการได้อย่างมีประสิทธิภาพ รวมถึงการพัฒนาระบบการกำกับดูแลความมั่นคงและพันธกิจของสถาบันการเงินเฉพาะกิจให้ดำเนินการได้อย่างมีประสิทธิภาพ และการติดตามการดำเนินการของสถาบันการเงินเฉพาะกิจที่ประสบปัญหา
- ๒.๑๒ การพัฒนาตลาดทุนไทยให้เป็นกลไกหลักในการจัดสรรทรัพยากรที่มีประสิทธิภาพ รวมถึงการเพิ่มจำนวนนักลงทุนสถาบันและนักลงทุนรายย่อย เพิ่มความหลากหลายของผลิตภัณฑ์ทางการเงิน ลดต้นทุนการทำธุรกรรมทางการเงิน และเร่งพัฒนาตลาดทุนไทยให้เติบโตทันประเทศอื่นในภูมิภาค รวมถึงการพัฒนาตลาดตราสารหนี้ อันนำไปสู่การพัฒนาความสามารถทางการแข่งขันของประเทศ และสามารถแข่งขันได้ในระดับสากล รวมทั้งเป็นการเพิ่มโอกาสในการเข้าถึงแหล่งทุนและการลงทุนอย่างทั่วถึง

ยุทธศาสตร์ที่ ๓ การพัฒนาศักยภาพบุคลากรกระทรวงการคลัง

กลยุทธ์

- ๓.๑ การพัฒนาบุคลากรเพื่อเสริมสร้างความรู้ ความสามารถ และคุณธรรม

ยุทธศาสตร์ที่ ๔ การลดความเหลื่อมล้ำทางเศรษฐกิจและสังคม

กลยุทธ์

- ๔.๑ การผลักดันมาตรการการเงินการคลังเพื่อปฏิรูปการกระจายรายได้
- ๔.๒ การผลักดันมาตรการการเงินการคลังเพื่อการถือครองทรัพย์สินที่เป็นธรรมและมีประสิทธิภาพ
- ๔.๓ การส่งเสริมและพัฒนาระบบการเงินภาคประชาชนรวมถึงการสร้างความเข้มแข็งให้แก่องค์กรการเงินชุมชน
- ๔.๔ การพัฒนาระบบการประกันภัยพิชผล
- ๔.๕ การยกระดับบริการทางการเงินฐานรากด้วยเทคโนโลยีทางการเงินสมัยใหม่
- ๔.๖ การเสริมสร้างความรู้ความสามารถทางการเงิน (Financial Literacy) โดยเฉพาะการใช้ผลิตภัณฑ์ และเทคโนโลยีทางการเงิน
- ๔.๗ การเพิ่มโอกาสการเข้าถึงการศึกษาที่มีคุณภาพตามความต้องการของตลาดแรงงาน รวมถึงการยกระดับความรู้และทักษะในการประกอบอาชีพ
- ๔.๘ การจัดสวัสดิการเพื่อรองรับสังคมผู้สูงอายุ
- ๔.๙ การเพิ่มประสิทธิภาพและพัฒนากาการบริหารจัดการค่าตอบแทนและสิทธิประโยชน์ของภาครัฐเพื่อผู้สูงอายุ
- ๔.๑๐ การพัฒนาช่องทางและผลิตภัณฑ์การออมระยะยาวเพื่อรองรับสังคมผู้สูงอายุ

ยุทธศาสตร์ที่ ๕ การคลังการเงินเพื่อสิ่งแวดล้อม

กลยุทธ์

- ๕.๑ การส่งเสริมเศรษฐกิจสีเขียว (Green Economy) โดยการใช้มาตรการการเงินการคลังเพื่อสิ่งแวดล้อม

ยุทธศาสตร์ที่ ๖ การเป็นองค์กรต้นแบบในการบริหารงานอย่างมีธรรมาภิบาลและเป็นมืออาชีพ

กลยุทธ์

- ๖.๑ การป้องกัน ขจัดคอร์รัปชัน และเพิ่มความโปร่งใสในการดำเนินงานของกระทรวงการคลัง
- ๖.๒ การปรับโครงสร้างการดำเนินการของหน่วยงานในกระทรวงการคลัง เพื่อประสิทธิภาพ ความคล่องตัว และลดขั้นตอนและความซ้ำซ้อนในการดำเนินงาน